

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1611206835
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Král
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1611206835.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predseda senátu JUDr. Branislav Král a členovia senátu JUDr. Darina Kriváňová a JUDr. Ivana Jahnová, v spore žalobcu: W.. I. S., L.. XX.XX.XXXX, J. S., Q. Q. K., Z. L.. X, B. C., občan SR, právne zastúpený JUDr. Hedvigou Gallovou, advokátkou so sídlom Račianska 66, Bratislava, proti žalovanej: W.. W. S., L.. XX.XX.XXXX, J. J. Č.. XX, právne zastúpená Advokátskou kanceláriou HUTTA & PARTNERS, spol. s r.o., so sídlom Bezekova 3225/13, Bratislava, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalovanej proti uzneseniam Okresného súdu Malacky č. k. 5C 73/2011-194 zo dňa 09.07.2013 a č. k. 5C 73/2011-674 zo dňa 09.08.2021, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Malacky č. k. 5C 73/2011-194 zo dňa 09.07.2013 **p o t v r d z u j e**.

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Malacky č. k. 5C 73/2011-674 zo dňa 09.08.2021 **z r u š u j e** a **vec v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Malacky (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 5C 73/2011-194 zo dňa 09.07.2013 (ďalej len „prvé napadnuté uznesenie“) rozhodol o priznaní doplatku znalečného v celkovej výške 79,47 Eur znalcovi Ing. Jurajovi Ivančovi, s miestom výkonu činnosti Jána Smreka 3/2050, Senec, zapísaného v zozname znalcov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky pod ev. č. XXXXXX a zároveň druhým výrokom upravil účtáreň Okresného súdu Malacky, aby súdnemu znalcovi vyplatila doplatok znalečného, ktoré bolo uplatnené v súlade s vyhláškou MS SR č. 491/2004 Z. z. v celkovej sume 79,47 Eur zo štátnych rozpočtových prostriedkov. Toto svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie tak, že celkovo si znalec vyúčtoval znalečné vo výške 304,47 Eur. Nakoľko mu však súd prvej inštancie na žiadosť znalca uznesením č. k. 5C 73/2011 - 154 zo dňa 13.06.2013 priznal preddavok na znalečné v sume 225,00 Eur, súd prvej inštancie v tomto uznesení rozhodol len o doplatku k vyúčtovanému znalcačnému.

2. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 5C 73/2011-674 zo dňa 09.08.2021 (ďalej len „druhé napadnuté uznesenie“) zaviazal žalovanú zaplatiť štátu náhradu trov konania vo výške 304,47 Eur na účet Okresného súdu Malacky. Svoje rozhodnutie si odôvodnil súd prvej inštancie tak, že uznesením zo dňa 13.06.2013 súd prvej inštancie priznal ustanovenému znalcovi, Ing. Jurajovi Ivančovi, preddavok na znalečné v sume 225,00 Eur a uznesením zo dňa 09.07.2013 mu priznal doplatok znalečného v sume 79,47 Eur. Na základe uvedených uznesení, súd prvej inštancie poukázal na účet znalca Ing. Juraja Ivanča znalečné v sume 304,47 Eur, pričom uvedená suma bola znalcovi vyplatená z rozpočtových prostriedkov štátu. Súd prvej inštancie na náhradu týchto trov zaviazal žalovanú, nakoľko mal za to, že žalovaná ako neúspešná v spore je povinná nahradiť všetky trovy konania vzniknuté v súvislosti s týmto konaním.

3. Odvolanie proti prvému napadnutému uzneseniu podala žalovaná podaním doručeným Okresnému súdu Malacky dňa 05.08.2013. V tomto odvolaní uviedla, že napadnuté rozhodnutie súdu bolo vydané

v rozpore s § 139 ods. 2 a § 1 Občianskeho súdneho poriadku (zákona účinného v čase podania odvolania, ďalej len „OSP“). Uviedla, že súd prvej inštancie nevydal žiadne svoje rozhodnutie o tom, v akej celkovej výške priznal znalcom znalečné. To znamená, že súd o znalečnom nemôže rozhodovať tak, že jedným rozhodnutím znalcom prizná preddavok na znalečnom a druhým rozhodnutím už len jeho doplatok bez toho, aby vo svojom rozhodnutí vyčíslil celkovú priznanú výšku znalečného. Napadnutým uznesením jej súd prvej inštancie odoprel právo namietať celkovú výšku znalečného, ktorú spomína len v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v sume 304,47 Eur tak, že si ju v takejto výške vyčíslil znalec. Ďalej napadla prvé uznesenie súdu prvej inštancie z dôvodu, že ho vydal nezákonný sudca JUDr. Miroslav Rudinský. Tento sudca je nezákonný preto, lebo nie je oprávnený prejsť predmetnú vec. Okresný súd Malacky, kde sudca JUDr. Miroslav Rudinský pôsobí, nie je miestne príslušným súdom na prejednanie predmetnej žaloby. Ďalej žalovaná namietala, že súd prvej inštancie priznal nezrozumiteľný doplatok znalčeného Ing. Jurajovi Ivančovi, voči ktorému žalovaná dňa 13.06.2013 vzniesla námietku zaujatosti z dôvodu, že znalec ju ako účastníčku konania pri vypracovaní znaleckého posudku zámerne a účelovo obišiel. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej voči prvému napadnutému uzneseniu vyjadril tak, že podľa jeho názoru bol postup súdu prvej inštancie obvyklý a v žiadnom prípade nie nezákonný. Po vykonaní znaleckého dokazovania a predložení znaleckého posudku na súd má súdny znalec právo podľa § 139 ods. 2 OSP vyčísliť náhradu hotových výdavkov, náhradu za stratu času a odmenu (znalečné), pričom súdny znalec tak v danom prípade učinil a v súlade s vyhl. MS SR č. 49/2004 Z.z., ako aj v súlade so zákonom č. 382/2004 Z.z. si súdny znalec Ing. Juraj Ivančo dňa 24.06.2013 vyúčtoval znalečné v celkovej výške 304,47 Eur. Znalečné súd prvej inštancie znalcom priznal tak, ako si ho vypočítal vo svojom vyúčtovaní. Na základe uvedeného žalobca navrhuje, aby odvolací súd prvé napadnuté uznesenie ako vec správne potvrdil.

5. Odvolanie proti druhému napadnutému uzneseniu podala žalovaná podaním doručeným Okresnému súdu Malacky dňa 31.08.2021. V odvolaní uviedla, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne. Pre jeho vydanie nemal súd prvej inštancie splnené viaceré procesné podmienky, jeho konanie má aj viaceré iné vady. V podanom odvolaní uviedla, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia uvádza, že trovy štátu v predmetnom konaní vznikli v súvislosti s vykonaním znaleckého dokazovania znalcom Ing. Jurajom Ivančom, ktorému súd z rozpočtových prostriedkov štátu najskôr vyplatil preddavok na odmenu znalca vo výške 225,00 Eur a následne ešte doplatok znalečného v sume 79,47 Eur, t. j. spolu mu vyplatil 304,47 Eur. V odôvodnení napadnutého uznesenia však súd prvej inštancie opomenul uviesť, ako sa vysporiadal so žalovanej odvolaním z 02.08.2013 proti uzneseniu z 09.07.2013 č. k. 5C 73/2011-194, ktorým znalcom priznal doplatok znalečného v sume 79,47 Eur. Bez rozhodnutia odvolacieho konania o vyššie uvedenom odvolaní súd prvej inštancie nemohol preto správne konať a rozhodnúť o trovách konania, ktoré vznikli štátu. Ďalej súd prvej inštancie v napadnutom uznesení konštatuje, že žalovanú zaviazal na zaplatenie trov konania, ktoré štátu vznikli preto, lebo žalovaná v konaní bola neúspešná. Toto konštatovanie súdu však nemá oporu nielen vo vykonanom dokazovaní, ale ani v právoplatnom rozhodnutí vo veci samej. V prvom rade chce žalovaná uviesť, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že znalecké dokazovanie znalcom Ing. Jurajom Ivančom bolo nariadené na určenie všeobecnej ceny nehnuteľností nachádzajúcich sa na Slovensku, ktoré mala žalovaná v podielovom spoluvlastníctve so žalobcom. Z vykonaného dokazovania, najmä zo žaloby žalobcu a návrhu dohody žalobcu, ktorá žalobe predchádzala tiež jednoznačne vyplýva, že žalobca sa domáhal, aby súd po zrušení ich podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam prikázal do jeho výlučného vlastníctva všetky nehnuteľnosti, t. j. aby do jeho výlučného vlastníctva prikázal nielen nehnuteľnosti v Španielsku, ale aj obe nehnuteľnosti na Slovensku. S takýto žalobným návrhom žalobcu, žalovaná nesúhlasila a požadovala, aby obe nehnuteľnosti na Slovensku získala do svojho výlučného vlastníctva, čo sa aj stalo. Rozhodol o tom tak súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd. Teda tvrdenie súdu prvej inštancie, že žalovaná v konaní nebola úspešná, a preto je povinná znášať trovy znaleckého dokazovania, považuje za nepravdivé. Na základe uvedeného preto žiada odvolací súd, aby napadnuté druhé uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Odvolací súd preskúmal vec, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolaní § 379, § 380 ods. 1 CSP, spor prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385

ods. 1 CSP). Odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal z vyššie uvedených zákonných ustanovení a zo skutočností, ktoré vyšli najavo najneskôr do konca lehoty na podanie odvolania. Odvolací súd sa oboznámil s obsahom spisu, vrátane všetkých písomných podaní doručených súdu, odvolací súd preskúmal odvolacie námietky žalovanej spolu s napadnutými uzneseniami súdu prvej inštancie.

7. Žalovaná v odvolaní proti prvému napadnutému uzneseniu namietala, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď vydal uznesenie najprv o priznaní preddavku a následne o priznaní doplatku znalečného znalcovi Ing. Jurajovi Ivančovi. Odvolací súd sa stotožňuje s tvrdením žalobcu uvedeným v jeho vyjadrení k odvolaniu žalovanej, že ide o bežný postup, keď po vykonaní znaleckého dokazovania a predložení znaleckého posudku na súd má súdny znalec právo podľa § 139 ods. 2 OSP (zákon účinný v rozhodnom čase) vyčíslieť náhradu hotových výdavkov, náhradu za stratu času a odmenu (znalečné), pričom súdny znalec tak v danom prípade učinil a v súlade s vyhl. MS SR č. 49/2004 Z.z., ako aj v súlade so zákonom č. 382/2004 Z.z. si súdny znalec Ing. Juraj Ivančo dňa 24.06.2013 vyúčtoval znalečné v celkovej výške 304,47 Eur. Znalečné súd prvej inštancie znalcovi priznal tak, ako si ho vypočítal vo svojom vyúčtovaní, čo súd prvej inštancie v napadnutom uznesení aj dostatočne odôvodnil a rozpisal jednotlivé zložky znalečného. Súd prvej inštancie z rozpočtových prostriedkov štátu najskôr vyplatil preddavok na odmenu znalca vo výške 225,00 Eur a následne ešte doplatok znalečného v sume 79,47 Eur, t. j. spolu mu vyplatil 304,47 Eur. Na základe vyššie uvedeného sa odvolací súd nestotožnil s danou odvolacou námietkou žalovanej. Ďalej žalovaná v predmetnom odvolaní proti prvému napadnutému uzneseniu uvádzala, že predmetné uznesenie je vydané nezákonným sudcom, ktorého nezákonnosť odvodzovala od údajnej miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Malacky. Predmetnou námietkou žalovanej sa už viackrát v konaní zaoberalo. Krajský súd v Bratislave zaujal k pôvodne podanej námietke zaujatosti k danej otázke, stanovisko, že sa týka procesného postupu v konaní, a preto nebolo potrebné vec predkladať nadriadenému súdu. Preto v tejto časti odvolací súd nemohol na opakované námietky zaujatosti podané z toho istého dôvodu, o ktorých už raz rozhodol nadriadený súd, prihliadať. Žalovaná taktiež namietala zaujatosť znalca Ing. Juraja Ivanča, o jej námietke zaujatosti už taktiež súd prvej inštancie rozhodol uznesením č. k. 5C 73/2011 - 251 zo dňa 14.07.2014 tak, že znalec nie je z predmetného súdneho konania vylúčený, preto aj táto odvolacia námietka žalovanej ostala bez právnej relevancie a odvolací súd nemohol na ňu prihliadnuť.

8. Na základe vyššie uvedeného, odvolací súd považoval odvolanie žalovanej proti prvému napadnutému uzneseniu za nedôvodné, a preto potvrdil prvé napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 5C 73/2011-194 zo dňa 09.07.2013 ako vecne a právne správne (§ 387 ods. 1, ods. 2 CSP).

9. Čo sa týka druhého napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, v ktorom žalovaná namietala, že o jej odvolaní proti priznaniu doplatku znalečného nebolo rozhodnuté, a preto nemohlo dôjsť k vydaniu daného druhého napadnutého uznesenia, ktorým súd zaviazal žalovanú na náhradu trov konania štátu vo výške 304,47 Eur, ktoré pozostávali zo zaplatených trov súvisiacich s vykonaným znaleckým dokazovaním, tak odvolací súd uvádza, že toto odvolanie žalovanej je dôvodné. Vzhľadom na vyššie uvedenú námietku, odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie rozhodol druhým napadnutým uznesením č. k. 5C 73/2011-674 zo dňa 09.08.2021 predčasne, keď v danom konaní nebolo doposiaľ rozhodnuté o odvolaní žalovanej proti uzneseniu súdu prvej inštancie č. k. 5C 73/2011-194 zo dňa 09.07.2013. Až následne po právoplatnosti uznesenia o doplatku znalečného môže súd prvej inštancie rozhodnúť o tom, ktorá zo strán sporu nahradí štátu trovy za vykonané znalecké dokazovanie. Vzhľadom na toto procesné pochybenie súdu prvej inštancie, odvolací súd uznesenie č. k. 5C 73/2011-674 zo dňa 09.08.2021 ako vydané predčasne zrušil v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

10. Žalovaná v odvolaní proti druhému napadnutému uzneseniu namietala, aj to, že ona nebola neúspešnou stranou v danom súdnom konaní. Odvolací súd považuje za potrebné k predmetnej námietke žalovanej uviesť, že toto jej tvrdenie nie je správne. S poukazom na rozhodnutie odvolacieho súdu v danej veci č. k. 6Co/179/2015 - 591, 6Co/180/2015 zo dňa 07.11.2016, odvolací súd zastáva názor uvedený v predmetnom rozsudku, že žalobca sa márne pokúšal vyporiadať podielové spoluvlastníctvo sporových strán dohodou v čase pred podaním žaloby, pričom aj v priebehu konania súhlasil s návrhom žalovanej, aby boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa na území SR prikázané do jej výlučného vlastníctva. Napriek tomu k uzavretiu mimosúdnej dohody medzi sporovými stranami nedošlo. Keďže až súd prvej inštancie svojim autoritatívnym rozhodnutím zrušil podielové spoluvlastníctvo sporových strán, pričom toto vyporiadal spôsobom navrhovaným predovšetkým žalobcom. Možno teda konštatovať, že žalobca bol v konaní úspešný a to napriek tomu, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa na území SR boli prikázané do výlučného vlastníctva žalovanej, keďže sa tak stalo po tom, čo žalobca spôsob vyporiadania týchto dvoch nehnuteľností akceptoval ihneď, ako ho žalovaná navrhla vo svojom

podaní z 08.12.2014 - do tohto podania žalovaná neakceptovala žiaden návrh na vypořádanie ich podielového spoluvlastníctva. Z týchto dôvodov je odvolací súd toho názoru, že žalobca bol stranou úspešnou v danom súdnom konaní.

11. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).